



EVA FIGUERA | Gerent a Lleida de l'Associació Espanyola contra el Càncer

“No hi ha millor premi que els nens et diguin que se'ls ha fet curt i que volen tornar”

Figuera (Açanui, 1976) és psicòloga de formació i ja fa 17 anys que forma part de l'AECC de Lleida, ocupant, actualment, el càrrec de gerent. Durant tots aquests anys, la infraestructura ha augmentat amb equip tècnic i psicològic. Figuera parla amb entusiasme del projecte, conscient que per fer la feina que porta a terme ella i el seu equip cal una sensibilitat i empatia extrema, cap als nens i també cap als pares. Em comenta que vol agrair la implicació i el suport que reben de les entitats de la Val d'Aran, de la Generalitat, de la Diputació, del Ministeri... “però no cal que els anomenis a tots o l'entrevista et sortirà interminable...” Demà comencen les colònies terapèutiques de cada any. I ja en porten divuit. Enhorabona per la tasca!



berg Era Garona de Salardú. Són 103 nens de entre set i quinze anys que gaudiran una setmana d'activitats a l'aire lliure. Vénen nens d'arreu de l'Estat.

Les colònies de Lleida tenen un distintiu especial.

Són les més nombroses. Portem al voltant dels últims dotze anys tenint al voltant del centenar.

Són nens que, o pateixen un càncer, o l'han patit.

I estan en unes condicions òptimes, ja que els serveis de referència dels hospitals així ens ho indiquen. El jove ha de poder desplaçar-se des de les Illes Canàries, per

exemple. Aquí continuen amb el seu tractament.

Què fan els nens i nois durant la setmana?

Hem programat activitats adequades a l'edat i n'hi ha de comunes. Els monitors titulats es reparteixen en cada grup. L'equip mèdic està format per tres pediatres, dos infermers i un psicòleg. Tots gaudeixen del ràfting, l'hípica, una visita guiada a la fauna d'Aran Park... L'any passat al grup dels grans, que són adolescents, vam encetar una nit d'acampada, que repetirem. Els més petits gaudeixen d'allò més dels Bombers de Vielha. Carles Giner és l'actual director de les colònies, que va substituir Esteve Ollé, que al seu torn va substituir el primer, César Ruiz-Alejós.

Els monitors, els voluntaris, hauran anat canviant també.

L'equip és de professionals, però el voluntariat és imprescindible per nosaltres. Però tots s'han anat fent grans i en vénen d'altres.

Hi ha nens que repeteixen?

Això t'encantarà. No sols volen repetir: n'hi ha que de grans, s'han fet monitors. Quan passem les valoracions als nens, les respostes més freqüents són “siusplau, que durin més dies!” o “volem tornar l'any que ve”. No hi ha premi més gran que aquest.

Una vegada es va consolidar l'associació a Lleida, la tasca s'ha estès al territori.

Era una de les nostres prioritats. Vam crear el programa de proximitat. Volíem que tots els habitants de la demarcació –des d'Alcoletge fins al Pont de Suert– tinguessin accés als nostres serveis. Lleida és una demarcació amb unes característiques demogràfiques molt especials, sobretot a la zona de muntanya: poblets petits, amb poca densitat demogràfica, rurals i distanciat entre ells. No té res a veure amb la realitat en què es troben els nostres companys de Barcelona, per exemple, a l'hora de desenvolupar qualsevol projecte. Volem que tot arribi a tot arreu al màxim de població possible.

Va lligat amb el seu eslògan d'aquest any.

Exacte: *Si lluites contra el càncer, ens tens aquí.*

Les colònies d'estiu comencen demà.

Sí! I acomplint la majoria d'edat: ja són les divuitenes colònies. Anem a passar una setmana a l'Al-